

[Gunnar Fog-Petersen.]

Budgettering, og det kan han til en vis Grad have Ret i. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) spurgte, om det ærede Medlem vidste bedre end Ministeren, hvor meget Teaterdriften vilde koste til næste Aar og ad Aare. Dertil vil jeg sige, at det kunde han i og for sig forholdsvis let komme til at gøre, for Ministeren ved ikke og kan ikke vide noget derom, og det gør det ærede Medlem heller ikke, ud over dette, at det Beløb, der her er anført, er for lille. Hvis jeg havde haft Lejlighed til det — jeg har jo ikke Lejlighed til det her; men hvis jeg havde været Medlem af det andet Ting og derfor havde kunnet øve Indflydelse paa Enkeltheder paa Finansloven, vilde jeg have været mellem dem, der stemte imod dette Beløb, vel vidende, at jeg ikke havde Kræfter til at rykke den her omtalte Institutions stærke Rødder op. Jeg siger ogsaa til de ærede Medlemmer i det andet høje Ting, som har lagt deres Kræfter i for at rykke disse Rødder op: de har set igen ved denne Lejlighed som saa ofte før, at deres Kræfter var for smaa. Institutioner af denne Art har dybe Rødder, hvad enten det drejer sig om Folkekirken, om Skoler af en eller anden Art eller om en Institution som den, det i dette Tilfælde drejer sig om. Statsscenen har meget dybe Rødder, og der skal stærke Kræfter til at rykke dem op. Men jeg vil alligevel have lagt mine svage Kræfter til, fordi jeg ser, at det er en gammel Tand, den bider ikke mere, den sidder Aar for Aar løsere og løsere, og saa er det bedst, at den bliver rykket ud. Vi skal ikke græde over en gammel Tand, der gror friske og stærke Tænder ud paa vore Sønner og Døtre.

Det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, talte om, hvad Sønderjyderne havde haft af Glæde og Fornøjelse ved dansk Skuespil. Deri har det ærede Medlem selvfølgelig Ret. Men det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, hvis han tror, at dansk Skuespils Liv og Fremtid er afhængig af en gammel Statsscene. Saa sandt som der er Liv og Aand i dansk Kunst, vil den udfolde sig aldeles uafhængigt af, om Staten driver dette gamle Teaterhus eller den ikke gør det. Og ud fra den Betragtning, jeg gjorde gældende før om de tre: Trip, Trap, Træsko, er jeg just Tilhænger, ikke af, at Staten giver mindre, snarere at den giver mere til Aandsvirksomhed af den Art, end Tilfældet er her, men at det bliver spredt ud over hele vort Land, gennem mange forskellige Institutioner, saa det kan komme hele Befolkningen til gode. Jeg skal

ogsaa ved en anden Lejlighed tillade mig at stille Forslag derom.

Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at det Budget, der her forelægges os, er større end det, vi har haft tidligere, at vi staar over for et stigende Statsbudget. Naar vi ser paa Kommunernes Budgetter i Aar ud over Landet, er de sandelig ogsaa i høj Grad stigende. Vi staar altsaa i den Situation, at vi har stærkt stigende offentlige Udgifter uden at have tilsvarende stigende Erhvervsindtægter, og staar over for dette, som jeg begyndte med at sige, at en større Procentdel af Nationens Indtægt kommer til at gaa gennem de offentlige Kasser. Men naar dette er Forholdet, tror jeg, man i endnu højere Grad, end man gør det — jeg paaskønner i allerhøjeste Grad, hvad man fra Regeringens, fra det offentliges Side gør for det —, maa bidrage til, at ogsaa Erhvervsindtægterne kan blive stigende. Det stigende Budget anser jeg for en Følge af, at vi var kommet for langt ud i Deflationen her i Landet, længere, end det kunde holde, en Deflation, for hvilken der ikke kunde gives nogen fornuftig Begrundelse. I Fremtiden vil vi komme til, ikke at sætte Lønningerne ned, men at holde Lønningerne eller at forøge Lønningerne, vi vil forhaabentlig ogsaa komme til at beskæftige os med kortere Arbejdstid, og jeg ser nu til min store Tilfredshed, at der er begyndt at komme Gang i Statens og Nationalbankens Virksomhed i Retning af at sætte flere Penge i Omløb og skaffe større Omsætning. Højere, i hvert Fald ikke lavere Lønninger, kortere Arbejdstid, større Omsætning og flere Penge — andet økonomisk Program kan fornuftigvis ikke danne Grundlaget for et Statsbudget, der sammen med Kommunebudgetterne viser stærk Stigning paa Udgiftsiden og derfor ogsaa maa have en tilsvarende stærk Stigning paa Indtægtssiden.

Jeg skal hermed anbefale Finanslovsforslaget til hurtig Fremme.

H. Chr. Petersen: Jeg vil gerne tillade mig at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Socialminister: Kan det forventes, at Socialministeren i nær Fremtid vil fremkomme med Forslag til Revision af Socialreformen? Jeg er nemlig ikke enig med min Kollega inden for mit Parti, der før udtalte, at det var for tidligt at kritisere og forandre Socialreformen. Som gammel Kommunalmand mener jeg, det er paa høje Tid, at denne Reform bliver kritiseret. Nogen lang Motivering behøves vist ikke, thi den Kendsgerning, at Loven virker uheldigt paa flere